

Сряда, 14 декември 2011 г.

4. Призовава Комисията да гарантира, че възможностите за риболов в бъдещия протокол са коригирани в съответствие с научните препоръки и оценките на запасите, а също така и с потребностите на риболовния сектор; настоява също така решенията относно техническите мерки и възможностите за риболов да бъдат вземани въз основа на научните препоръки, след консултация с рибарите;
5. Призовава Комисията да гарантира, че бъдещите протоколи ще допринесат за развитието на мароканската система за управление на рибарството, включително контрол и наблюдение, научни изследвания, развитие на местните флоти, обучение и т.н.;
6. Призовава Комисията да гарантира, че подкрепата за сектора се използва по-ефективно, и настоява, че контролът трябва да бъде по-ефективен; счита, че Споразумението за партньорство в областта на рибарството трябва да включва ефективни механизми за надзор, за да се гарантира, че средствата, разпределени за развитие и в частност за подобряване на инфраструктурата в сектора на рибарството, се използват правилно;
7. Призовава Комисията да предприеме всички нужни стъпки с цел получаване на необходимите данни относно прилагането на протокола, като по този начин осигури по-голяма прозрачност за законодателната процедура;
8. Припомня на Комисията да въведе в Споразумението за партньорство в областта на рибарството клауза за зачитане на човешките права, съгласно призива отправен в резолюцията на Европейския парламент от 25 ноември 2010 г. относно правата на човека и социалните и екологичните стандарти в международните търговски споразумения ⁽¹⁾
9. Призовава Комисията да гарантира, че бъдещият протокол спазва напълно международното право и е от полза за всички засегнати групи местно население;
10. Призовава Комисията да предостави на Парламента подробен писмен доклад относно степента, в която желанието на Парламента са били взети предвид в бъдещия протокол;
11. Освен това призовава Комисията да зачита междуинституционалното рамково споразумение и ролята на Европейския парламент, в съответствие с разпоредбите на Договора от Лисабон;
12. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, на държавите-членки и на правителството на Мароко.

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0434.

Въздействието на финансовата криза върху сектора на отбраната в държавите-членки на ЕС

P7_TA(2011)0574

Резолюция на Европейския парламент от 14 декември 2011 г. относно въздействието на финансовата криза върху сектора на отбраната в държавите-членки на ЕС (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Европейският парламент,

- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз, и по-специално членове 21, 42, 45 и 46, както и Договора за функционирането на Европейския съюз и Протокол № 10 към него,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), озаглавена „Сигурна Европа в един по-добър свят“, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г., както и доклада относно нейното прилагане, озаглавен „Гарантиране на сигурността в променящия се свят“, изготвен в контекста на отговорностите на Върховния представител на ЕС и одобрен от Европейския съвет на 11–12 декември 2008 г.,

Сряда, 14 декември 2011 г.

- като взе предвид целите, определени от Европейския съвет през м. декември 2008 г., за да се увеличат европейските военни способности,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 1 декември 2011 г., 23 май 2011 г., 31 януари 2011 г. и 9 декември 2010 г. във връзка с общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) съответно относно обединяването и споделянето на военни способности, относно ОПСО и относно развитието на военни способности,
- като взе предвид Решение 2011/411/ОВППС на Съвета от 12 юли 2011 година за определяне на статута, седалището и реда и условията за дейността на Европейската агенция по отбраната, и за отмяна на Съвместно действие 2004/551/ОВППС ⁽¹⁾,
- като взе предвид доклада на върховния представител относно ОПСО, представен по време на Съвета по външни работи на 18 юли 2011 г.,
- като взе предвид Директива 2009/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за опростяване на реда и условията за трансфер на продукти, свързани с отбраната, вътре в Общността ⁽²⁾,
- като взе предвид Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагачи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на Директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО ⁽³⁾,
- като взе предвид своите резолюции от 11 май 2011 г. относно развитието на обща политика за сигурност и отбрана след влизането в сила на Договора от Лисабон ⁽⁴⁾, от 23 ноември 2010 г. относно гражданско-военното сътрудничество и развитието на гражданско-военен капацитет ⁽⁵⁾ и от 10 март 2010 г. относно прилагането на Европейската стратегия за сигурност и на Общата политика за сигурност и отбрана ⁽⁶⁾, както и своите предишни резолюции относно европейската политика на сигурност и отбрана,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по промишленост, изследвания и енергетика (А7-0428/2011),

Общи съображения

1. Отбелязва със загриженост върхната точка на тенденцията от последните години на съкращения на бюджетите за отбрана, предприети от по-голямата част от държавите-членки на ЕС вследствие на финансовата, икономическата и дълговата криза, и потенциалното отрицателно въздействие от тези мерки върху военните способности на тези държави и вследствие на това – върху способността на ЕС ефективно да поеме своите отговорности за поддържане на мира, предотвратяване на конфликти и засилване на международната сигурност, в съответствие с принципите на Хартата на Обединените нации, ако държавите-членки не успеят да компенсират тези загуби чрез засилено европейско сътрудничество и координация; подчертава в тази връзка, че отбраната е обществено благо, което засяга сигурността на всички европейски граждани, и че всички държави-членки трябва да дават своя принос в дух на сътрудничество, споделяне на тежестта и ефективност на разходите;

2. Предупреждава, че некоординираните съкращения на бюджета за отбрана биха могли да доведат до пълна загуба на определени военни способности в Европа; поради това приветства и подкрепя насърчаването от страна на Съвета на обмена на информация между държавите-членки, когато е подходящо, и повишаването на прозрачността по отношение на текущи и предстоящи съкращения в бюджета за отбрана, и призовава за оценка на въздействието на тези съкращения в бюджета за развитието на способности в подкрепа на ОПСО; припомня, че намесата в Либия показва ясно, че дори коалиция от европейските държави не е в състояние да извършва такъв тип операции без подкрепата на САЩ;

⁽¹⁾ ОВ L 183, 13.7.2011 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 146, 10.6.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 216, 20.8.2009 г., стр. 76.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ ОВ С 349 Е, 22.12.2010 г., стр. 63.

Сряда, 14 декември 2011 г.

3. Отбелязва продължаващата непропорционална зависимост от САЩ по въпросите на отбраната, като се има предвид, че делът на САЩ от общите разходи за отбрана в Северноатлантическия съюз се е увеличил на 75 %, а следователно и необходимостта европейските съюзници да увеличат своя дял от тежестта на разходите за отбрана; отбелязва със загриженост, че скорошните бюджетни съкращения са допълнение към модел на държавите-членки за намаляване на инвестициите и икономии по отношение на разходите в областта на сигурността и отбраната за повече от десетилетие;
4. В контекста на една все по-сложна и непредсказуема среда в областта на сигурността, настоятелно призовава всички държави-членки на ЕС да си сътрудничат по-тясно и да координират своите действия срещу общите заплахи, набелязани в Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), като поемат изцяло своята част от отговорността за поддържане на мира и сигурността в Европа, в нейните съседни държави и в света като цяло; при все че признава, че не всички заплахи са от военен характер и че ЕС разполага с разнообразни инструменти за предотвратяване и управление на кризи като своите граждански способности и инструменти за техническо подпомагане, напомня на държавите-членки за нееднократно поетите от тях ангажменти, включително в Договора и в заключенията на Европейския съвет, за подобряване на техните военни способности и ги призовава да гарантират, че тези ангажменти са изпълнени;
5. Заявява повторно своето становище, че една засилена европейска способност за отбрана ще повиши стратегическата автономност на ЕС и ще осигури важен принос за колективната сигурност в контекста на НАТО и други партньорства; подчертава потенциала на разпоредбите на Договора от Лисабон в тази връзка и призовава настоятелно държавите-членки да провеждат постоянно структурирано сътрудничество, да определят условията за прилагането на клаузите за солидарност и взаимна отбрана, както и да използват целия капацитет на Европейската агенция по отбрана;
6. Без да пренебрегва различното ниво на амбициите, посочва, че държавите-членки общо отделят около 200 милиарда евро на година за отбрана, което е едва около една трета от бюджета за отбрана на САЩ, но все пак е значителна сума, която показва разходите в областта на отбраната при липсата на единен европейски подход;
7. Изразява съжаление във връзка с начина, по който се изразходва по-голямата част от тези средства въз основа на некоординирани решения за планиране в областта на националната отбрана, които водят не само до постоянни пропуски в способностите, но и до разточителен свръхкапацитет и дублиране, както и до фрагментиране на промишлеността и пазарите, което води до това, че ЕС няма нито видимост, нито ресурси, нито достъп до тези 200 милиарда евро за разходи;
8. Счита, че икономическата и финансова криза може да се използва като възможност за интегрирането на политиките на ЕС в областта на отбраната, тъй като тя може да бъде стимул накрая да се създадат и приложат амбициозни реформи, които дълго време се отлагат;
9. Предвид посоченото по-горе призовава държавите-членки да приемат, че засиленото сътрудничество е най-добрият начин за напредък и че именно чрез А) по-добра координация на планирането в областта на отбраната, която включва хармонизиране на военните изисквания и мерки за увеличаване на оперативната съвместимост, Б) обединяване и споделяне на някои способности и структури за подкрепа, В) засилване на сътрудничеството в областта на научните изследвания и технологичното развитие, Г) подпомагане на промишленото сътрудничество и консолидация и Д) оптимизиране на обществените поръчки и премахване на пазарните бариери държавите-членки могат да развият способностите си по по-ефективен от гледна точка на разходите начин и без отрицателни последици за техния суверенитет;
10. Подчертава, че ЕС разполага с инструменти и механизми, които могат да помогнат на държавите-членки да постигнат това, както е посочено по-долу, включително чрез определянето на области, в които може да се осигури повече финансиране на европейско равнище (буква Е));
11. Признава, че независимо от гореспомнатото, поддържането на подходяща производствена и технологична база и гарантирането на сигурността на доставките са основни въпроси в националната отбрана, които не следва да се ръководят единствено от финансови цели;

Сряда, 14 декември 2011 г.

12. Счита, че основен акцент на всички усилия на ЕС в областта на отбраната в отговор на финансовата криза следва да бъде Европейската агенция по отбраната (ЕАО), която има потенциала да покрие широка област на преразглеждане и планиране на политики, но все още не е в състояние да постигне това в настоящия си формат; призовава за актуализиране на формата на ЕАО, като счита, че увеличение на нейния бюджет, персонал, области на отговорност и цялостни правомощия би било ефективно от гледна точка на разходите в дългосрочен план, като ще й позволи да работи по-добре върху оптимизирането на сектора на отбраната на ЕС, с конкретната задача да се избягват скъпоструващи дублирания и финансово неустойчиви политики на отбрана;

А) По-добра координация на планирането в областта на отбраната

13. Подновява своя призив към държавите-членки да извършват системни прегледи на сигурността и отбраната в съответствие с общи критерии и като следват хармонизиран график; предлага това да се превърне в редовна дейност, която да бъде свързана с бюджетните процедури, т.е. нещо като „Европейски семестър“ на прегледите в областта на сигурността и отбраната;

14. Подчертава, че смисълът на тези координирани прегледи би бил да се сложи край на културата на изолация в планирането в областта на националната отбрана и да се създаде платформа за структурирано обсъждане, която да позволява на държавите-членки да получат представа за общата картина – европейската перспектива – преди да вземат ключови стратегически решения във връзка със способностите на своята отбрана; подчертава, че инициативата следва да допълва, за съответните държави-членки, тяхната координация в рамките на процеса на НАТО за планиране в областта на отбраната;

15. Отново подчертава необходимостта от Бяла книга на ЕС относно сигурността и отбраната, която да разработи и приложи Европейската стратегия за сигурност, да определи по-ясно целите, интересите и нуждите на ЕС в областта на сигурността и отбраната, що се отнася до наличните средства и ресурси, като същевременно взема предвид и нетрадиционни аспекти на сигурността; подчертава, че тя следва да се изготви и редовно да се актуализира въз основа на националните прегледи, като в същото време им служи като опорна точка, свързвайки планирането в областта на националната отбрана с общ поглед върху сигурността и оценката на заплахите; подчертава, че една такава Бяла книга, чрез установяване на обща визия за предизвикателствата и решенията, ще изгради доверие и ще осигури целева стратегическа насока относно формата, която следва да придобият силите на ЕС;

16. Напомня, че Договорът от Лисабон е засилил ролята на Европейската агенция по отбрана (ЕАО) при подкрепата на държавите-членки в техните усилия за подобряване на военните способности за Общата политика за сигурност и отбрана; поради това предлага държавите-членки да поискат от Агенцията да разгледа възможностите за подобряване на координацията на планирането в областта на отбраната в Европа; също така припомня, че Договорът възлага на ЕАО да оценява спазването на ангажиментите по отношение на способностите и да подпомага хармонизацията на оперативните нужди, и призовава за по-добро изпълнение на тези задължения; като първа стъпка в Европейския семестър препоръчва на държавите-членки да предадат своите проектопрегледи на националната сигурност и отбрана на ЕАО за мнение, за да ги оцени най-вече в контекста на приоритетите за способности, установени от управителния съвет на ЕАО в Плана за развитие на способностите, както и в контекста на плановете на другите държави-членки и процеса на НАТО за планиране в областта на отбраната; счита, че в краткосрочен план ЕАО следва да изиграе важна роля и за определянето на европейска политика в областта на способностите и въоръжаването;

17. Счита, че следващата стъпка на държавите-членки следва да бъде осъществяването на процес на взаимни консултации за хармонизиране на военните им изисквания и разглеждане на всички възможности за повишаване на ефективността на разходите чрез предприемане на мерки на равнище ЕС, както и на регионално, двустранно и друго равнище;

18. Призовава държавите-членки също така в рамките на този процес да обърнат внимание на съществуващия свръхкапацитет, особено по отношение на оборудване и личен състав, които са на по-заден план в операциите;

Сряда, 14 декември 2011 г.

Б) Обединяване и споделяне на способности

19. Изразява твърдото убеждение, че обединяването и споделянето на способности вече не е просто възможност, а необходимост; подкрепя държавите-членки в усилията им да изберат най-обещаващите проекти като част от процеса, започнал на срещата на министрите в Гент през септември 2010 г. и в съответствие с германско-шведската инициатива от ноември 2010 г., като същевременно признава, че обединяването и споделянето не могат да заменят действителното развитие на способности, но ще го засилят и подобряват; отбелязва първия пакет от проекти, улеснен от ЕАО и одобрен от Съвета на 1 декември 2011 г., и призовава държавите-членки и ЕАО да представят подробна информация относно напредъка, постигнат по отношение на конкретни резултати, както и да определят допълнителните възможности най-късно до пролетта на 2012 г.; призовава настоятелно държавите-членки, в частност Тройката от Ваймар, но също и разширената група от Ваймар, да постигнат успех в обединяването и споделянето, действайки като политическа движеща сила;

20. Подчертава, че по-специално в области като стратегически и тактически транспорт, логистична подкрепа, поддръжка, космически способности, кибернетична отбрана, медицинска помощ, образование и обучение, както и някои специализирани военни способности, държавите-членки могат да извлекат голяма полза от обединяването и споделянето на някои функции и активи, без да се създава значителна зависимост, която би ограничила суверенното им право на вземане на решения; решително насърчава инициативи, насочени към пропуските в способностите в области като транспортните хеликоптери, презареждането във въздуха, морското наблюдение, безпилотните превозни средства, защитата срещу химически, биологични, радиологични и ядрени опасности, борбата със самоделните взривни устройства, сателитните комуникации, командните и контролни системи, сензори и платформи за разузнаване, наблюдение и разпознаване, включително алтернатива на сателитни системи, като безпилотни летателни апарати с голяма височина на полета и голяма устойчивост (High Altitude Long Endurance (HALE)) и необходимите екологосъобразни технологии, изисквани за постигане на висока оперативна самостоятелност и ефективност от гледна точка на разходите;

21. Подчертава, че обединяването на ресурси трябва да върви ръка за ръка със засилена специализация, при която държави-членки, които се отказват от определени способности, да могат да бъдат убедени, че други държави-членки ще им ги предоставят, и признава, че това ще изисква сериозна политическа ангажираност от страна на националните правителства;

22. Приканва държавите-членки да използват по креативен начин различните съществуващи модели за обединяване и споделяне, например 1) обединяване чрез съвместна собственост; 2) обединяване на активи, които са национална собственост; 3) обединяване на обществени поръчки или 4) споделяне на роли и задачи и на комбинации от тях, според случая, и призовава за бърз напредък, най-вече в гореспоменатите области;

23. На първо място, що се отнася до „съвместната собственост“, призовава държавите-членки да проучат възможностите за съвместно придобиване на някои видове оборудване чрез консорциуми на участващите държави или от самия ЕС, като вземат пример от инициативи като Програмата на НАТО за придобиване на способности за стратегически въздушен транспорт, програмата на НАТО за въздушно предупреждение и контрол (AWACS) или програмата на ЕС „Галилео“, или да търсят възможности за финансиране от ЕС или съвместно финансиране на оборудване, придобито от консорциуми от държави-членки; подчертава потенциала на съвместната собственост на най-скъпото оборудване, например космически капацитет, безпилотни летателни апарати или въздухоплавателни средства за стратегически транспорт;

24. На второ място, що се отнася до „обединяването на активи, които са национална собственост“, счита, че инициативата на четири държави-членки за европейско командване на въздушния транспорт (EATC) е особено полезен пример за оптимизиране на използването на съществуващите способности чрез прехвърляне на някои сфери на компетентност към обща структура, като в същото време активите се запазват изцяло национална собственост; счита, че този модел на обединени, но делими способности, следва да бъде добре приспособен и към други сфери на оперативната подкрепа, например транспортни хеликоптери, въздухоплавателни средства за морски патрул и военни товарни кораби и съоръжения; счита, че всяко делегиране на правомощия на интегрирана структура следва да бъде гъвкаво и да не изисква делегиране на едни и същи правомощия от всички участници, за да се избегне рискът от задоволяване с най-малкия общ знаменател; счита за желателно обаче държавите-членки да осигурят национални способности, отговарящи на пълния набор на дейности на европейско командване на въздушния транспорт (EATC);

Сряда, 14 декември 2011 г.

25. Трето, що се отнася до „обединяването на обществени поръчки“, например както в програмата А400М, подчертава потенциалните ползи от съвместните обществени поръчки по отношение на икономии от мащаба, изграждането на жизнеспособна промишлена база, оперативната съвместимост и последващите възможности за обединяване и споделяне на действия за подкрепа, поддръжка и обучение по време на работа; осъжда факта, че тези ползи често се губят поради различията в изискванията и споразуменията за споделяне на работата, както в случая с програмата Eurofighter; с оглед на пълното осъществяване на потенциалните икономии, подчертава значението на поддържането на обща конфигурация на съвместно придобитото оборудване през целия му жизнен цикъл с цел подпомагането на съвместната поддръжка по време на работа; призовава държавите-членки да разгледат възможността за обединяване на услугите, чието извършване е прехвърлено на външен изпълнител;

26. Четвърто, що се отнася до „споделянето на роли и задачи“, счита, че могат да се открият положителни примери в инициативи като френско-белгийското сътрудничество за обучение на пилоти на самолети изстребители, френско-британското споразумение за споделяне на самолетноносачи, френско-германската инициатива за обучение на пилоти на хеликоптери и белгийско-нидерландското военноморско сътрудничество, при които редица национални структури за подкрепа се споделят с партньора; подчертава по-специално възможностите в областта на образованието, обучението и военните учения и то преди всичко в споделянето на военните академии, съоръженията за изпитване и оценка и съоръженията за обучаване на пилоти; по отношение на някои специализирани военни способности, счита споделянето на роли и задачи за единствения надежден начин за някои държави-членки да гарантират достъп до определени редки способности като части за защита от химически, биологични, радиологични и ядрени оръжия или санитарни самолети;

27. Припомня важната роля на ЕАО съгласно Договора при предлагането на многостранни проекти, координирането на програмите, изпълнявани от държавите-членки, и управлението на програми за сътрудничество в областта на научните изследвания и технологиите; подчертава управляваните от ЕАО на проекти, които вече действат, например програмата за обучение на пилоти на хеликоптери и подвижната съдебно-медицинска лаборатория за борба със самоделните взривни устройства и прилагането ѝ в Афганистан, и призовава за постигане на по-голям напредък по другите инициативи като Европейски въздушнотранспортен флот (ЕАТФ); призовава държавите-членки да използват потенциала на Агенцията по отношение на административната и правната подкрепа и да ѝ поверят управлението на своите инициативи за сътрудничество и подчертава необходимостта ЕАО да получи средства за справяне с нарастването на своите отговорности;

28. Признава двустранни и регионални инициативи, например френско-британските споразумения за отбрана от 2010 г., скандинавското сътрудничество за отбрана и балтийското сътрудничество за отбрана, като важни усилия за рационализиране на използването на ресурсите и запълване на краткосрочните пропуски в способностите; отбелязва предложенията за подобни форми на сътрудничество в други региони, например сред държавите от Вишеградската група; счита въпреки това, че все още има значителни структурни пропуски, на които следва да се обърне внимание по координиран начин на равнището на ЕС, и че в определен момент тези двустранни или регионални инициативи трябва да бъдат интегрирани в по-широка европейска перспектива, като по този начин се гарантира, че те допринасят за развитието на ОПСО и по никакъв начин не ѝ противодействат; в този контекст счита, че ЕАО следва да гарантира цялостната съгласуваност на усилията и насърчава допълнителното размислене за това как разпоредбите на Договора по отношение на постоянното структурирано сътрудничество биха могли да бъдат използвани за предоставянето на цялостна рамка за координация;

29. Счита, че гражданско-военният оперативен щаб на ЕС, за чието установяване е призовавал неведнъж, не само значително ще увеличи капацитета на ЕС за подпомагане на международния мир и сигурност, но в дългосрочен план ще доведе до икономии за националните бюджети в контекста на обединяването и споделянето; подчертава нуждата от политическо ръководство от страна на заместник председателя/върховния представител и призовава последния да продължи работата, основаваща се на Ваймарската инициатива, както и възможно най-скоро да проучи правните възможности за установяването на автономно оперативно планиране и провеждане на военни операции, включващо две отделни (гражданска и военна) вериги на командване, в съответствие с модела, представен на Съвета през юли 2011 г.;

30. Приветства инициативата на НАТО „Интелигентна отбрана“ и отново потвърждава значението на непрекъснатата координация и избягване на конфликти между ЕС и НАТО на всички равнища, за да се избегне ненужно дублиране; подчертава, че е необходимо засилване на практическото партньорство между ЕС и НАТО, по-специално във връзка с реакцията спрямо предизвикателствата на финансовата криза; по-специално призовава ЕАО и Обединеното командване по трансформацията (Allied Command Transformation) да си сътрудничат тясно, за да се гарантира, че проектите за обединяване и споделяне на двете организации се допълват и винаги се прилагат в рамката с най-голяма добавена стойност;

Сряда, 14 декември 2011 г.

31. Отбелязва потенциала на обединяването на активи в областта на кибернетичната отбрана, като се има предвид интеграцията на европейските кибернетични системи и необходимостта от посрещане на потребностите от повече координация на равнище ЕС в тази област;

В) Подполагане на научните изследвания и технологичното развитие в областта на отбраната

32. Припомня важността на научноизследователската дейност и иновациите в сектора на сигурността и отбраната като основа за конкурентоспособността и устойчивостта на европейската отбранителна промишленост, както и значението им за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ за устойчив растеж; посочва, че настоящите дейности в областта на научните изследвания и технологичното развитие ще бъдат определящи за бъдещия технологичен напредък; изразява съжаление от факта, че едва около 1 % от общите разходи за отбрана на държавите от ЕС са предназначени за научни изследвания и технологии, а повече от 50 % продължават да се отделят за личния състав, и по-специално, че при повечето държави-членки този дял е под 1%; настоятелно призовава държавите-членки приоритетно да изключат научните изследвания и технологиите от своите съкращения на разходите;

33. Изразява съжаление във връзка с факта, че в по-голямата си част потенциалът за икономии от мащаба при съвместни проекти остава неизползван, като около 85 % от средствата за научни изследвания и технологии все още се изразходват на национално равнище и по-голямата част от останалите средства се изразходват на двустранно, а не на многостранно равнище, което води до фрагментираност между държавите-членки; припомня, че през м. ноември 2007 г. европейските министри на отбраната се споразумяха за общи стандарти, съгласно които да увеличат разходите за научни изследвания и технологии в областта на отбраната на 2 % от общите разходи за отбрана, а разходите за научни изследвания и технологии за съвместната европейска отбрана на 20 %;

34. Подчертава основната роля на ЕАО за координиране и планиране на съвместните дейности за научни изследвания в областта на отбраната; подчертава ползите от сътрудничеството за научни изследвания по отношение на подобряването на оперативната съвместимост и постигането на по-голяма хомогенност на оборудването и способностите на националните въоръжени сили, тъй като научните изследвания са първата фаза на всички програми за оборудване;

35. Припомня нарастващия брой на технологиите с двойна употреба и следователно значението на засиленото допълване и взаимодействие между европейските програми за научни изследвания в областта на отбраната и гражданската сигурност; насърчава ЕАО и Комисията да се стремят към координация в контекста на европейското рамково сътрудничество, с цел да увеличат максимално взаимодействието с тема „Сигурност“ на Рамковата програма за научни изследвания и технологично развитие по-специално в области като защита срещу химически, биологични, радиологични и ядрени оръжия, борба със самоделните взривни устройства, безпилотните летателни апарати, морското наблюдение, управлението и обработването на информация и кибернетичната отбрана;

36. Подчертава в частност, че изследванията в областта на сигурността трябва да бъдат включени като отделен компонент в следващата програма „Хоризонт 2020“; счита, че обхватът на темата за сигурността следва да бъде разширен, така че да се отразява необходимостта от иновации и трансфер на технологии между гражданската и военната промишленост, но, вземайки надлежно предвид всички свързани с отбраната съответни изисквания в програмите и проектите, поддържа становището, че тази тема следва да запази своя граждански акцент;

37. Посочва, че както резултатите от гражданските научни изследвания често имат приложение в областта на отбраната, така и тези от изследванията в областта на отбраната често носят ползи за цялото общество; по-специално дава за пример интернет и GPS; счита, че в дългосрочен план по-конкретен акцент върху отбраната може да се предвиди в следващите рамкови програми, с цел да се стимулира европейската съвместна научноизследователска дейност и да се подпомогне обединяването на разпръснатите национални средства;

38. Подчертава обаче, че не трябва да бъдат прехвърляни ресурси от граждански научни изследвания и че всяка научноизследователска дейност в областта на отбраната, финансирана от ЕС, следва, на първо място, да се придържа към целта за развитие на способностите на ЕС за управление на кризи и да бъде насочена към изследванията с двойна употреба;

Сряда, 14 декември 2011 г.

39. Припомня, че съгласно правното основание на Седмата рамкова програма изследователските дейности, подпомагани от Седмата рамкова програма, следва да спазват основните етични принципи, включително принципите, предвидени в Хартата на основните права на Европейския съюз; призовава Комисията да подобри начина, по който прилага етичните принципи при оценката на критериите за допустимост до участие в програми за научни изследвания от Седмата рамкова програма в област „сигурност“; също така призовава Комисията да превърне етичната и социално насочената оценка на въздействието в стандартен елемент от всеки проект, който предстои да бъде финансиран от Седмата рамкова програма и бъдещите програми за научни изследвания;

40. Посочва разпоредбата на член 185 от ДФЕС, която предвижда възможността за участие на ЕС в съществуващи научноизследователски програми и програми за развитие, осъществявани от група държави-членки; счита, че би могла да се разгледа възможността този член да се използва за ускоряване на развитието на способностите, необходими за осъществяване на мисии и операции по ОПСО;

41. Припомня и също толкова важното взаимодействие с европейските космически програми и насърчава по-нататъшната координация между ЕАО, Комисията и Европейската космическа агенция в рамките на европейското рамково сътрудничество, по-специално в областта на наблюдението на Земята от космоса и информацията относно състоянието на космическата среда; призовава за координиране на програмите Многонационална базирана в космоса система за проследяване, разузнаване и наблюдение (MUSIS), Глобален мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС) и Европейски спътник за препредаване на данни (EDRS) за наблюдение на Земята и за хармонизиране на стандартите за гражданска и военна инфраструктура за пространствени данни; настоява проектът ГМОСС да продължи да бъде финансиран от бюджета на ЕС и в следващата Многогодишна финансова рамка (2014–2020 г.);

Г) Изграждане на европейска отбранителна технологична и индустриална база

42. Припомня необходимостта от постигане на напредък в консолидирането на европейската отбранителна технологична и индустриална база, тъй като в контекста на увеличаването на сложността на технологиите, нарастването на международната конкуренция и намаляването на бюджетите за отбрана, в нито една държава-членка на ЕС отбраната не може да продължи да бъде устойчива само на национална основа; изразява съжаление от факта, че макар и европейската въздушна и космическа промишленост да е постигнала известно равнище на концентрация, секторите на пехотната и военноморска техника все още са твърде фрагментирани на национален принцип; предупреждава държавите-членки, че има вероятност намаляването на инвестициите в отбраната да изложи европейските отбранителни промишлености и технологични иновации на риск от попадане под контрола на трети сили с различни стратегически интереси;

43. Счита, че хармонизирането на военните изисквания чрез процес на координирани прегледи на сигурността и отбраната, както е описано в буква А), следва да доведе до хармонизация на придобиването на оборудване в държавите-членки на ЕС, което е първата предпоставка за създаване на условия от гледна точка на търсенето за успешно транснационално реструктуриране на отбранителната промишленост в Европа;

44. Признава, че една от най-вероятните последици от реструктурирането би била изоставянето на вече безперспективен национален индустриален капацитет, но същевременно подчертава, че всички средносрочни и дългосрочни планове за такова реструктуриране следва да се стремят да засягат заетостта в минимална степен; поради това препоръчва по-силно преориентиране и взаимодействие, основано на повече специализация, оперативна съвместимост и взаимно допълване; призовава за по-добро използване на финансирането на ЕС, като например на Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, с цел подпомагане на предвиждането и приспособяването към промяната;

45. Подчертава, че насърчаването на европейска отбранителна технологична и индустриална база може да създаде устойчиви работни места за европейските граждани в отбранителните промишлености на ЕС;

46. В контекста на реструктурирането на промишлеността, подчертава също така колко е важно да се гарантира, че сигурността на доставките няма да бъде застрашена; призовава държавите-членки и Комисията бързо да разработят всеобхватен и амбициозен модел за сигурност на доставките в целия ЕС, основан на система от взаимни гаранции; призовава държавите-членки, като първа стъпка към постигането на тази цел, да използват в пълна степен потенциала на Директивата относно трансфера на продукти, свързани с отбраната, и да ускорят работата за изпълнение на рамковия ангажимент за сигурност на доставките при извънредни оперативни обстоятелства от 2006 г.;

Сряда, 14 декември 2011 г.

47. Насърчава ЕАО да изготви допълнително общо европейско становище за ключовите индустриални способности, които следва да се запазят или развият в Европа; като част от тази дейност приканва агенцията да анализира зависимостта от неевропейски технологии и източници на доставки за европейската стратегическа автономия и да отправи конкретни препоръки към държавите-членки, в съответствие с работата на Европейската комисия, която също има някои програми, насочени към намаляване на европейската зависимост от доставки и зависимост от енергия;

48. Счита, че съвместните програми за въоръжение, като например създадените по инициатива на ЕАО и управлявани от Организацията за сътрудничество в областта на въоръженията (ОСОВ), представляват изключително важен инструмент за намаляване на разходите за развитие, за подпомагане на консолидацията на индустрията и за насърчаване на стандартизацията и оперативната съвместимост, както и увеличаване на световната конкурентоспособност; подчертава ролята на ЕАО за подпомагане на превръщането на нуждите от способности в програми за сътрудничество и за установяване на възможностите за сътрудничество на най-ранен етап; призовава ЕАО да продължи да работи по съвместната база данни за откриване на съответстващи си национални проекти като възможности за сътрудничество и насърчава държавите-членки да допринасят за запълването на тази база данни; призовава ЕАО да представи ръководство за добри практики в сътрудничеството в областта на въоръжаването, както е посочено в нейната Европейска стратегия за сътрудничество в областта на въоръжаването;

49. Настоятелно призовава държавите-членки да избягват строгите споразумения за споделяне на работата в програмите за съвместно въоръжаване, като отбелязва отрицателното въздействие на принципа на „подобаваща възвръщаемост“ („juste retour“) поради неефикасното разпределяне на задачите, което води до по-бавно изпълнение и по-високи разходи; призовава за заместване на принципа на „подобаваща възвръщаемост“ („juste retour“) с много по-гъвкавото понятие за „глобален баланс“, което позволява ефективна конкуренция в целия ЕС за подбор на изпълнители, при условие че бъде постигнат минимален баланс, с цел да се гарантира, че малките и средните предприятия могат да се конкурират при равни условия с големите предприятия; приветства факта, че „глобалният баланс“ се използва в програмата за съвместни инвестиции на ЕАО за защита на силите и призовава агенцията да приложи тази концепция във всички свои дейности с крайната цел да се постигне изравняване на възможностите на европейския пазар за отбранителна техника и да се отчетат интересите на малките и средни предприятия;

50. Призовава държавите-членки да използват опита от управлението на ОСОВ за прилагането на съвместни програми, изготвени от ЕАО, и настоятелно призовава ЕАО и ОСОВ да сключат административно споразумение за сътрудничество; припомня, че всяка държава-членка на ЕС може да се присъедини към ОСОВ, ако желае и ако отговаря на критериите за членство;

51. Призовава Комисията и държавите-членки да си сътрудничат, за да гарантират сигурността в киберпространството като неразделна част от сектора на отбраната;

52. Отбелязва, че на европейско равнище все още няма правна дефиниция на европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ), и приканва Комисията и ЕАО да анализират възможните критерии за такава дефиниция и тяхното въздействие; в тази връзка подчертава, че един от важните критерии може да бъде технологичната добавена стойност, породена от разположението на проектантските бюра на територията на държавите-членки на ЕС; насърчава държавите-членки да обмислят определянето на приоритетна цел на отбранителната промишленост, която да осигури ясна дългосрочна визия за развитието на ЕОТИБ;

53. Отбелязва значението – за конкурентноспособна европейска отбранителна промишленост – на трансатлантическото сътрудничество, което може да улесни достъпа до нови технологии, да насърчи напредничавото развитие на продукти и да предостави стимули за намаляване на разходите и съкращаване на производствения цикъл; отбелязва също така потенциала на сътрудничеството с други външни партньори;

Д) Установяване на европейски пазар за отбранителна техника

54. Припомня, че за да се увеличи конкурентоспособността на европейската отбранителна промишленост, както и за да се гарантира, че интересите на данъкоплатците са достатъчно защитени, държавите-членки трябва незабавно да подобрят прозрачността и отвореността на своите пазари в областта на отбраната; счита, че Директива 2009/81/ЕО относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки в областта на отбраната и сигурността укрепва единния пазар чрез намаляване на разнообразието на правилата за възлагане на обществени поръчки в сектора на отбраната и чрез отваряне на националните

Сряда, 14 декември 2011 г.

пазари към по-голяма конкуренция, и припомня, че крайният срок за транспониране на директивата изтече на 21 август 2011 г.; призовава Комисията да докладва своевременно за мерките за транспониране, предприети от държавите-членки, и да предприеме всички необходими действия, за да гарантира навременното и последователно транспониране и правилното прилагане;

55. Подчертава, че директивата е съобразена със специфичните характеристики на договорите за обществени поръчки в областта на отбраната и сигурността и че следователно всяко освобождаване от изискване за договори съгласно законодателството на ЕС въз основа на член 346 от ДФЕС се счита за законно единствено в изключителни и надлежно обосновани случаи, с цел опазване на съществени интереси на националната сигурност; призовава Комисията да гарантира, че директивата, както и дерогацията съгласно член 346 от ДФЕС, се прилагат правилно; подчертава, че за това ще допринесе оценка в рамките на докладването на Комисията относно добрите практики и случаите на неправилно прилагане на новите правила;

56. Подчертава, че в съответствие с продължаващите усилия, насочени към модернизиране и рационализиране на цялостната европейска рамка за обществени поръчки, целите за административно опростяване и намаляване на тежестта следва да бъдат отразени в практическото прилагане на директивата, и че с цел улесняване на трансграничните тържни процедури има нужда от преразглеждане на несъвместими или непропорционални технически изисквания, които представляват пречки пред вътрешния пазар; припомня освен това, че евентуалните подизпълнители не следва да бъдат дискриминирани въз основа на националност;

57. Припомня, че установеният от Етичния кодекс относно обществените поръчки и от Кодекса на най-добрите практики във веригата на доставки на ЕАО режим се прилага единствено за договори, които влизат в обхвата на дерогацията съгласно член 346 от ДФЕС; призовава ЕАО и Комисията да извършат нова оценка на актуалността на този режим след влизането в сила на Директивата за обществените поръчки в областта на отбраната;

58. Настоятелно призовава държавите-членки да определят като основен приоритет борбата срещу корупцията при обществените поръчки в областта на отбраната, по-специално чрез подходящо прилагане на директивата, осъждайки разрушителното въздействие на корупцията, най-вече по отношение на изкуствено увеличените цени, придобиването на ненужно, неподходящо или неоптимално оборудване, възпрепятстването на съвместните обществени поръчки и програми, затрудняването на отварянето на пазара и пораждането на голяма тежест за националните бюджети; в допълнение към създаването на прозрачни и конкурентни процедури за обществени поръчки, настоятелно призовава да се следват препоръките на Сборника на НАТО/Центъра за демократичен контрол на въоръжените сили от най-добри практики за изграждане на почтеност и намаляване на корупцията в отбраната; подчертава положителните примери като концепцията за „пактове за почтеност в областта на отбраната“ между правителствата и участниците в тържни процедури, с участието на независими наблюдатели или системното парламентарно наблюдение на всички етапи от процедурите по възлагане на обществени поръчки над определен таван, каквато е практиката в няколко държави-членки;

59. Подчертава, че по принцип изискванията за компенсации могат да бъдат оправдани само ако са необходими за защита на основните интереси на сигурността в съответствие с член 346 от ДФЕС и че те следва да съответстват на принципите на прозрачност и недискриминация, и по-специално не трябва да създават риск от корупция или да нарушават функционирането на европейския пазар за отбранителна техника;

60. Призовава държавите-членки, ЕАО и Комисията да работят заедно за постепенното премахване на изискванията за компенсации, като същевременно насърчават интеграцията на индустриите на по-малките държави-членки в европейската отбранителна технологична и индустриална база със средства, различни от компенсациите;

61. Призовава Комисията и ЕАО да търсят начини да обърнат внимание и на други практики, увреждащи пазара, например държавна помощ и подпомагане на износа, основавайки се на инициативата на ЕАО за изравняване на възможностите;

Сряда, 14 декември 2011 г.

62. Счита, че в контекста на текущия бюджет принципът на европейския избор при възлагането на обществени поръчки за отбранителна техника може да бъде възприет като форма на европейска солидарност; приканва Комисията и ЕАО да представят анализ на разходите и ползите на процедура за европейски избор за някои видове на отбранителна техника, по отношение на които е важно да се запази стратегическата независимост и при които липсва реципрочност на достъпа до пазарите на трети страни; подчертава значението на осигуряване на по-голям достъп на европейските продукти за отбрана до пазарите на трети страни;

63. Припомня, че административната тежест на задълженията за издаване на лицензи във вътрешноевропейската търговия с продукти в областта на отбраната възпрепятства консолидирането на промишлеността и представлява значителна пречка пред транснационалните съвместни програми за въоръжаване; припомня, че крайният срок за транспониране на Директива 2009/43/ЕО за опростяване на реда и условията за трансфер на продукти, свързани с отбраната, в рамките на ЕС изтече на 30 юни 2011 г. и че държавите-членки следва да приложат новите правила от 30 юни 2012 г.; призовава Комисията да докладва навреме за мерките за транспониране, предприети от държавите-членки, и да предприеме всички необходими действия, за да гарантира правилното прилагане;

64. Настоятелно призовава държавите-членки да се възползват по най-добрия възможен начин от новите общи лицензи за доставки на въоръжените сили на други държави-членки като важен инструмент за подобряване на сигурността на доставките в целия ЕС;

65. Подчертава, че успехът на директивата, по-специално по отношение на лицензите за трансфер между предприятията, зависи основно от взаимното доверие на държавите-членки в техния експортен контрол; призовава държавите-членки да спазват стриктно задълженията, определени в Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета, определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване, и да гарантират внимателното оценяване на всички заявления за издаване на лиценз спрямо всичките осем критерия, съгласно изискванията; призовава заместник-председателя/върховния представител да извършва оценка на спазването от страна на държавите-членки в контекста на прегледа на Общата позиция по отношение на търговската и външната политика, включително зачитането на правата на човека и демократичните принципи в държавите вносителки;

66. Отново подчертава огромното значение на стандартизацията на отбранителната техника за създаването на единен европейски пазар в областта на отбраната, както и за гарантиране на оперативната съвместимост и подпомагане на сътрудничеството по програми за въоръжение, на обединяването и споделянето на проекти и други подобри дейности; насърчава ЕАО, Комисията и европейските организации по стандартизация (CEN, CENELEC, ETSI), и по-специално в сътрудничество с промишлеността и с Агенцията на НАТО по стандартизация, да ускорят работата по намаляване на отклоненията от стандартите в промишлеността в областта на отбраната и сигурността и между гражданската и военна техника; насърчава използването и подобряването на европейската информационна система за стандарти в отбраната и на Европейския наръчник за обществени поръчки в отбраната;

67. Призовава държавите-членки и Комисията да въведат общоевропейски сертификат за продуктите, свързани със сигурността и отбраната, за да сложат край на неустойчивото положение, в което се изисква отделно изпитване във всяка държава-членка; посочва, че този тежък и отнемаш време процес значително увеличава разходите на производителите, като нарушава конкурентоспособността им до степен, която по-специално създава препятствия за по-малките предприятия; подкрепя работата на ЕАО в областта на военната летателна годност и насърчава държавите-членки да ускорят работата по създаването на европейска организация за военна летателна годност като военното съответствие на Европейската агенция за авиационна безопасност;

68. Подчертава, че гореспоменатата стандартизация и консолидация следва да бъдат част от процес, ръководен от ЕС, а не от промишлеността, в полза на европейските интереси и реалните нужди на обществото, и че участието в общи програми и синергии на ЕС следва по принцип да е отворено за всички държави-членки;

Е) Откриване на нови форми на финансиране на равнище ЕС

69. Изразява убеждението, че особено в контекста на приемането на новата Многогодишна финансова рамка следва да се разгледат възможностите за отделяне на средства от бюджета на ЕС за подпомагане на държавите-членки в постигането на целите на Общата политика в областта на сигурността и отбраната по ефективен от гледна точка на разходите начин;

Сряда, 14 декември 2011 г.

70. Както се посочва в буква В) по-горе, призовава за засилване и разширяване на научните изследвания в областта на сигурността съгласно Рамковата програма за научни изследвания, за използване на член 185 от ДФЕС за съфинансиране на съществуващите програми за научни изследвания и развитие и за подготовка на нова тема за изследвания в областта на отбраната с гражданско-военни приложения с цел стимулиране на съвместните изследвания в областта на отбраната;

71. Счита, че средствата на ЕС следва да се използват за насърчаване на сътрудничеството в образованието и обучението, поощрявайки създаването на мрежи между отбранителната промишленост, изследователските институти и академичната общност; призовава да бъдат предприети необходимите мерки, за да се осигурят стипендии от бюджета на ЕС за кадети, участващи в програмата „Военен Еразъм“, с цел към тях да се отнасят като към студентите от цивилните висши учебни заведения и по този начин да се улесни развитието на култура и подход на обща сигурност;

72. Препоръчва да се финансират дейностите на Европейския колеж по сигурност и отбрана, насочени към обучението на цивилни и военни експерти по управление на кризи и ОПСО, и да се насърчава култура на обща сигурност в ЕС с помощта на Инструмента за стабилност;

73. Насърчава бъдещото развитие на ролята на колежа като форум за сътрудничество между националните академии по отбрана и цивилните институции за обучение в областта на сигурността, с цел да се определят и разработят икономични проекти за обединяване и споделяне между тях; призовава държавите-членки да го превърнат в истинска академична институция и предвид силния гражданско-военен акцент, предлага в рамките на следващата Многогодишна финансова рамка той да бъде финансиран от ЕС;

74. Призовава всички заинтересовани лица да оценят дали активите, притежавани от ЕС по модела „Галилео“, както се посочва в буква Б), могат да бъдат успешна и ефективна от гледна точка на разходите възможност, особено в сфери като стратегическия и тактическия транспорт или наблюдението;

75. Настоятелно призовава държавите-членки да увеличат бюджета на ЕАО като приоритет, признавайки добавената стойност на агенцията за компенсиране чрез сътрудничество на бюджетните съкращения на национално равнище; изразява съжаление от факта, че Решението на Съвета относно ЕАО не предвижда многогодишна бюджетна рамка за агенцията, сравнима с общия бюджет на ЕС;

76. Подчертава, че Сателитният център на ЕС, работещ със скромен бюджет, е доказал своята ефективност и добавена стойност чрез множество операции в областта на сигурността и отбраната; припомня нарастващото търсене на сателитни изображения, включително в контекста на скорошните събития в Северна Африка; призовава държавите-членки да предоставят на Центъра по-значим бюджет и като има предвид по-специално неговото използване за гражданско-военни цели, счита, че той следва да се финансира от бюджета на ЕС;

77. Приветства усилията на полското председателство на Съвета при прегледа на механизма ATHENA; насърчава държавите-членки да увеличат своите усилия за постигане на споразумение за общо финансиране; приканва държавите-членки да разгледат, в рамките на прегледа на механизма ATHENA, възможността за разширяването му, с цел да се осигури също така общо финансиране за дейности или придобивания, които подпомагат целта за по-голяма ефективност на европейската отбрана от гледна точка на разходите, но които не могат да бъдат финансирани от бюджета на ЕС, особено общо финансиране за предоставено оборудване;

*

* *

78. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на върховния представител/заместник-председателя, на Съвета, на Комисията, както и на парламентите на държавите-членки на ЕС, на Парламентарната асамблея на НАТО и на генералния секретар на НАТО.